

neppe kan anvendes paa dem, der have meldt sig ud af Menigheden. Jeg maa sige, at Sagen ikke staar ganske klar for mig, og det er derfor et Spørgsmaal, jeg gjerne vilde rette til den høitærede Kultusminister, om disse Menighedsmedlemmer muligvis kunne komme ind under Bestemmelsen i § 4; thi i modsat Fald er det jo muligt, at de ville være forhindrede fra at benytte deres Kirke i Genhold til denne Lov.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg i det Hele kan slutte mig til de fra flere ærede Medlemmer i Forening fremkomne Vndringsforslag. Disse omfatte jo et Punkt, om hvilket jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale, at det for mig var af en afgjørende Bægt, nemlig Udeladelsen af det sidste Punktum i § 5. Mine Grunde til at holde herpaa har jeg ogsaa tidligere udførlig udviklet, og jeg skal derfor ikke nu komme nærmere tilbage dertil. Jeg skal kun fremhæve, at hvad der for mig er det Afgjørende herved, ikke i og for sig er Spørgsmaalet om, hvorvidt en Afgang til at benytte Kirken under visse nærmere Forhold skal gives ogsaa til et vist Antal af Sognebaandsløbere, men derimod det, at Opragelsen af en Bestemmelse som den i Slutningen af § 5 indeholdte i den her foreslaaede Lov vil komme til at foregribe andre Afgjørelser, som staa i uatfikkelig Forbindelse dermed, og hvormed der efter de paagjældende Spørgsmaals hele Natur og efter Alt, hvad der er gaaet forud under deres tidligere Behandling ad Lovgivningsveien, nødvendigvis maa trædes særlige Forslag i en særlig Form. — Naar den ærede Landsthingsmand lige overfor mig (Breinholt), da han nylig havde Ordet, omtalte et Tilfælde, som skulde vise den paatrængende Nødvendighed i at faae en saadan Bestemmelse som den, der findes i det sidste Punktum af § 5, saa maa jeg dertil bemærke, at Tilfældet selv er mig ubekendt, men at, selv om det forholder sig aldeles som af den ærede Landsthingsmand anført, saa vilde, den derved fremkaldte Tilstand kun overmaade lidet blive redresseret ved en Bestemmelse som den, der her er Tale om.

Hvor en saadan Tilstand findes, bør den nødvendigvis forandres og omgjøres paa en helt anden Maade. Det Urigtige, Uheldige og Utilfredsstillende i Tilstanden vilde aabenbart ikke være synderlig formindsket derved, at det blev tilstedet et vist mindre Antal Sognebaandsløbere til enkelte Tider at faae en anden Præst til at virke i den paagjældende Menighed. Naar det, som den ærede Landsthingsmand fremhævede, virkelig forholder sig saa, at der i en Menighed her i Landet kun er een Husmandsønde, der hører til den, hvorimod alle Andre i Menigheden ere Sognebaandsløbere, saa er dette aabenbart en høist utilfredsstillende Tilstand, ja, jeg kan gjerne sige en utilstedelig Tilstand, men den maa, som sagt, omgjøres paa en helt anden Maade. Til det samme ærede Medlem skal jeg bemærke, at jeg vel ikke tror, at man just ved § 4 har tænkt paa Sognebaandsløbere, men efter den Betydning, som man for Øvrigt har lagt i Ordet „Sognemenighed“ i Lovforslaget, maa § 4 dog vistnok ogsaa komme til at omfatte Sognebaandsløbere. Jeg vil altsaa med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Landsthingsmand rettede til mig, udtale, at jeg ikke ser rettere, end at, dersom det uheldige Tilfælde skulde være eller komme tilstede nogetsteds, at Særheden af en Sognemenigheds Medlemmer være Sognebaandsløbere, saa vilde man, hvis de ønskede at gjøre Brug af den Bestemmelse, der findes i § 4, neppe kunne bestride dem Retten dertil. Men jeg tror, som sagt, ikke, at man netop har tænkt herpaa, idet man naturligvis er gaaet ud fra, at en saadan Tilstand ikke maatte findes eller kunde antages at ville blive vedvarende, hvis den kom tilstede.

Hvad de øvrige Vndringsforslag angaar, da ere de jo af mindre indgribende Betydning. Det forekommer mig imidlertid, at de alle ere naturlige og hensigtsmæssige, hvorfor jeg, som for sagt, skal slutte mig til dem. Selvsølgelig kan der dog være en eller anden Forandring i deres Enteltheder ønskelig, og jeg maa saaledes for mit Vedkommende sige, at jeg finder den Bemærkning velbegrundet, der fremkom fra den ærede Landsthingsmand fra